

RIKU SIIVONEN

BOB MALMI

IHAN
TAVALLINEN
KOKANNI-
KAUPPIAS

AULA & CO

ISBN 978-952-364-265-2

© Riku Siivonen, Bob Malmi ja Kustannusosakeyhtiö Aula & Co, 2022

Kansi: Mika Tuominen

Paino: Tallinna Raamatutrükikoda

Kustannusosakeyhtiö Aula & Co
Eerikinkatu 36, 00180 Helsinki
aulakustannus.fi

SISÄLLYS

1. PAKASTEKINKKUJA JA KÄSIASEITA – 0 PÄIVÄÄ PUHTAANA	7
2. RAKKAUTTA JA KASSLERIA – 22 PÄIVÄÄ PUHTAANA	11
3. AVARUUSLAATIKKOJA JA KOIRAJUTTUJA – 26 PÄIVÄÄ PUHTAANA	25
4. HÄPEÄÄ JA KETAMIINIA – 32 PÄIVÄÄ PUHTAANA	29
5. APERITIIVEJA JA ISÄTTÖMYYYTÄ – 60 PÄIVÄÄ PUHTAANA	35
6. MALMIA JA KATKERUUTTA – 60 PÄIVÄÄ PUHTAANA	42
7. VALHEITA JA PANSSARILASEJA – 60 PÄIVÄÄ PUHTAANA	53
8. ÄITI	62
9. IHMISIÄ JA TARINOITA – 74 PÄIVÄÄ PUHTAANA	66
KRISU – MENESTYNYT PSYKONAUTTI	68
RIITTA – RIIPPUVUUSFILOSOFI	71
JUSSI – ÄLYKÄS MENNINKÄINEN	76
MARIA – ITSENSÄ HYLÄNNYT	80
TIMO – JURISTI	85
JUKKIS – BOBIN SERKKU	90
10. HEROIINIA JA LISÄPIHVEJÄ – 160 PÄIVÄÄ PUHTAANA	94
11. ÖVEREITÄ JA HAUTAJAISIA – 160 PÄIVÄÄ PUHTAANA	102
KAITSU – BOBIN KUMMI	105
12. VIEROITUSTA JA KOSTORETKIÄ	110
13. PUUROA JA REVOLVEREITA	125

14. MUUTTOLAATIKOITA JA OMA ISÄ – 340 PÄIVÄÄ PUHTAANA	128
15. TULIAISPULLOJA JA LIHAPASTEIJOITA – 340 PÄIVÄÄ PUHTAANA	132
16. NAHKATAKKIMIEHIÄ JA KYYNELIÄ	147
JUICE – HANNU HANHI	159
KALE – HERKKÄ KULKUKOIRA	164
17. ÄITI JA BOB	168
18. TOVERISEURAA JA CHILIÄ – 460 PÄIVÄÄ PUHTAANA	170
MATS – ULKOPUOLINEN	176
19. SISÄFILEITÄ JA RAKKAUTTA – 545 PÄIVÄÄ PUHTAANA	179
 KIRJOITTAJALTA	 186

LUKU 1

PAKASTEKINKKUJA JA KÄSIASEITA – 0 PÄIVÄÄ PUHTAANA

Helsinkiläinen, kaksikymmentäseitsemänvuotias Bob Malmi heräsi siihen, että hänen oikeaan kylkeensä sattui. Pistävää kipua. Hän ei jaksanut avata silmiään, sillä hän oli syönyt rauhoittavia lääkkeitä. Pian kipu tuntui uudestaan ja hän kuuli tiukkasävyisen äänen.

”Herätys herra Malmi.”

Malmi oli tavallisessa nukkuma-asennossaan. Hän nukkui selällään ja piti toista kättä päänsä takana. Hänen kätensä oli tyynyn ja tyynyliinan välissä ja puristi puhelinta. Toinen puhelin oli yöpöydällä.

Malmi avasi silmänsä. Oli valoisaa, selvästi iltapäivän puolella oltiin jo. Sängyn päädyssä seisoivat kaksi hahmoa kommandopipot päässä, luotiliviit yllään. Molemmilla oli ase kädessään. Malmi katsoi kivun suuntaan viereensä – kolmas mies oli sängyn vieressä ja tökki häntä aseensa piipulla.

Malmi mietti nopeasti: hän ei ole venäläisille velkaa, ei ruot-

salaisille velkaa, ei kerta kaikkiaan millekään rikollisporukalle velkaa. Kukaan ei siis varmaankaan ole lähettänyt miehiä tappaamaan häntä. Kaikki kolme miestä huusivat.

”Kädet esiin!”

Bob Malmi katsoi vielä kerran oikealle puolelleen, ja näki siinä seisovan miehen kaulassa metalliketjun. Siinä oli kiinni muovinen kortti, jossa luki ”Poliisi”.

Bob Malmi helpottui.

”Kädet esiin, hitaasti!” joku kolmikosta huusi taas.

Malmi otti käden pois tyynyn takaa hitaasti, mutta jätti puhe-
limen sinne.

Poliisit jatkoivat huutoaan.

”Onko lisää aseita?”

Myöhemmin selvisi, että he olivat jo ennen Malmin herättä-
mistä löytäneet katkaistun haulikon, sängyn päässä olleen käsi-
aseen sekä toisen käsiaseen eteisen hattuhyllyltä. Malmi sanoi,
ettei aseita ole enempää. Hänelle laitettiin käsiraudat.

Yksi poliiseista kysyi: ”Taidat vieläkin pitää kokaiinin pakas-
timessa ja kukat siinä lakupurkissa?”

Bob Malmi ymmärsi lauseesta saman tien, että hänet oli
vasikoitu. Joku, joka tietää ja tuntee hänet hyvin. Poliisi kehotti
ottamaan mukaan vaatteita ja kirjoja.

”Ota kaikki vaan. Tästä tulee vähän pidempi reissu.”

Bob Malmi tiesi sen itsekin. Hän tiesi, että hänen kotoaan löy-
tyy reilu kilo kannabista, 60 grammaa 80-prosenttista kokaiini-
kiveä ja valmiiksi leikattuna 100 grammaa noin 40-prosenttista
kokaiinia. Sen lisäksi Niken kenkälaatikollinen seteleitä.

Poliisin rynnäkköä oli edeltänyt pieni perheriita.

”Olin ollut muutaman päivän raipatireissulla ja palannut
edellisenä päivänä. Silloinen tyttöystäväni – tietokoneliikkeen

markkinointipäällikkö – ei ollut reissustani kovin iloinen. Hän huusi minulle, ja minä yritin aluksi rauhoitella. Sanoin, että älä raivoa, mulla on meille joulukinkku”, Bob Malmi kertoo nyt.

Malmi oli kaivanut kassistaan pakastekinkun sanojensa vakuudeksi ja kertonut sen olevan suoraan kuuluisan helsinkiläisen lihatukun pakastimesta. Parasta laatua.

”Olin saanut sen samana yönä makkaratehtaan työntekijältä, jolle olin fiktannut gramman kokaiinia tehtaan pakkasarkun päällä. Olimme päätyneet tehtaalle syystä, joka jäi itsellenikin hämäräksi.”

Kinkku ei rauhoittanut tyttöystävää.

”Vittu sä oot sekaisin”, tyttöystävä sanoi.

Malmilla pettivät hermot, ja hän alkoi heitellä kenkälaatikosta viisikymppisiä tyttöystävälle ja kehotti tätä lähtemään ostamaan itsellensä joululahjoja.

”Sitä paitsi halusin rauhoittaa hänet, koska olin antanut kaikki pamit hänen haltuunsa, etten söisi niitä turhan usein. Lopulta hän lähti, ja minä sain sitä ennen häneltä kaksi Xanoria ja pääsin nukkumaan. Se uni loppui siihen, että kylkeen sattui”, Malmi kertoo.

Puhelinta tyynyn sisältä ei koskaan löydetty. Se oli Malmille todellinen onni. Siellä oli velkalistoja, siellä oli kontaktien puhelinnumeroita. Malmi oli kolme kuukautta tutkintavankeudessa Pasilan poliisitalolla. Lopulta kukaan muu hänen verkostostaan ei jäänyt kiinni. Poliisi kyllä tiesi, kenen tuotteita Malmi myi ja kenelle. Lopullisia todisteita heillä ei kuitenkaan ollut. Malmi ei kertonut mitään nimiä.

Kuulusteluissa poliisi sanoi Malmille, että he löysivät ”joitakin seteleitä” Niken kenkälaatikosta.

”Mä nousin tuolistani ja sanoin että vittu sitä oli...”

Samalla hänen asianajansa potkaisi Malmia jalkaan ja pyysi

kuulustelijalta, voisiko nyt keskustella hetken kahden kesken asiakkaan kanssa. Kuulustelija poistui ja asianajaja sanoi Malmille, että nyt hiljaa. Jos poliisi sanoo, että siellä oli vähän rahaa, niin sitten siellä oli – muuten joudut maksamaan rikoshyötynä sen summan, jonka väität siellä olleen.

”Ne poliisit oli vienyt välistä puolet vuosipalkastaan. Mun asianajaja sanoi, että me ei nyt välitetä siitä”, Malmi muistelee.

Tuomio oli reilut viisi vuotta linnaa. Se oli jo toinen Bob Malmin tuomio, joten vankila sinänsä ei pelottanut häntä. Sen sijaan häntä hirvitti se, että hän joutuisi taas kertomaan äidille joutuvansa vankilaan. Muisto ensimmäisestä sellaisesta puhelusta kummitteli edelleen hänen mielessään.

Ensimmäisenä vankilajouluna Malmi lähetti häntä kuulustelleille poliiseille joulukortin. Siinä luki:

”Vitun siat. Veitte mun rahat. T. Bob.”

Vastaanottajat työskentelivät Jari Aarnion alaisina.

LUKU 2

RAKKAUTTA JA KASSLERIA – 22 PÄIVÄÄ PUHTAANA

Bob vietti vankilassa lopulta hiukan vajaat kolme vuotta. Sitten hän pääsi koevapauteen. Siitä on nyt toistakymmentä vuotta.

Nyt Bob Malmi on 44-vuotias. Hän ei käytä enää huumeita, tai ei ainakaan ole käyttänyt muutamaan viikkoon. Hän on 190 senttiä pitkä. Hän näyttää aika tavalliselta, mutta katse on tarkka. Vaalea lyhyt tukka, jossa muutama pälvikaljuläikkä. Harteikas, mutta ei bodattu. Harva alkaisi uhota hänelle, mutta ei hän nyt varsinaisesti rikolliseltakaan näytä.

Malmi polttaa tupakkaa Kalliolan klinikan hoitolaitoksen pihalla Nurmijärvellä. Hän on tullut tänne suoraan katkaisuhoidosta.

”Lihoin siellä viisitoista kiloa. Käytin yli kolmesataa euroa suklaaseen ja jäätelöön kolmen viikon aikana. Saatana. Ennen mä olin hyvässä kunnossa.”

Katkaisuhoidossa oli tarkoitus, no, katkaista päihteiden käyttö, turvallisesti. Bob Malmi oli mennyt sinne siksi, että hänellä oli myös toinen tavoite: että hänen parisuhteensa ei loppuisi.

Siksi hän on myös tullut tänne myllyhoitoon, Minnesota-mal-